

Pokročilé disperzní modely v optice tenkých vrstev

Lekce 5: Rovinné vlny v homogenních prostředí

Daniel Franta

Ústav fyzikální elektroniky, Přírodovědecká fakulta, Masarykova univerzita

4. 4. 2022

Obsah

- 1 Řešení vlnové rovnice
- 2 Homogenní vlny v anizotropním prostředí bez prostorové disperze
- 3 Homogenní vlny v izotropním prostředí bez optické aktivity
- 4 Homogenní vlny v izotropním prostředí s optickou aktivitou
- 5 Nehomogenní vlny v izotropním prostředí bez optické aktivity
- 6 Nehomogenní vlny v izotropním prostředí s optickou aktivitou
- 7 Závěr

Řešení vlnové rovnice

Vlnovou rovnicí

$$\hat{\mathbf{k}} \times \hat{\boldsymbol{\mu}}^{-1}(\hat{\mathbf{k}} \times \hat{\mathbf{E}}) + \frac{\omega^2}{c^2} \hat{\boldsymbol{\epsilon}} \hat{\mathbf{E}} = \mathbf{0}$$

Ize maticově psát následovně (**homogenní lineární rovnice**)

$$[(\star\hat{\mathbf{k}})^2 + k_0^2 \hat{\boldsymbol{\epsilon}}] \hat{\mathbf{E}} = \hat{\mathbf{W}}(\omega, \hat{\mathbf{k}}) \hat{\mathbf{E}} = 0$$

kde

$$\star\hat{\mathbf{k}} = \begin{pmatrix} 0 & \hat{k}_z & -\hat{k}_y \\ -\hat{k}_z & 0 & \hat{k}_x \\ \hat{k}_y & -\hat{k}_x & 0 \end{pmatrix}$$

Výraz $(\star\hat{\mathbf{k}})^2$ je symetrická matice invariantní vůči libovolné rotaci, která jde napsat též pomocí rozdílu vnějšího a skalárního součinu vektoru sama se sebou

$$\begin{aligned} (\star\hat{\mathbf{k}})^2 &= (\star\hat{\mathbf{k}})(\star\hat{\mathbf{k}}) = (\hat{\mathbf{k}} \otimes \hat{\mathbf{k}}) - (\hat{\mathbf{k}} \cdot \hat{\mathbf{k}}) \mathbf{1} = \begin{pmatrix} \hat{k}_x^2 & \hat{k}_x \hat{k}_y & \hat{k}_x \hat{k}_z \\ \hat{k}_y \hat{k}_x & \hat{k}_y^2 & \hat{k}_y \hat{k}_z \\ \hat{k}_z \hat{k}_x & \hat{k}_z \hat{k}_y & \hat{k}_z^2 \end{pmatrix} - (\hat{k}_x^2 + \hat{k}_y^2 + \hat{k}_z^2) \mathbf{1} \\ &= \begin{pmatrix} -\hat{k}_y^2 - \hat{k}_z^2 & \hat{k}_x \hat{k}_y & \hat{k}_x \hat{k}_z \\ \hat{k}_y \hat{k}_x & -\hat{k}_z^2 - \hat{k}_x^2 & \hat{k}_y \hat{k}_z \\ \hat{k}_z \hat{k}_x & \hat{k}_z \hat{k}_y & -\hat{k}_x^2 - \hat{k}_y^2 \end{pmatrix} \end{aligned}$$

Řešení vlnové rovnice

Matrice vlnové rovnice

$$\hat{W}(\omega, \hat{\mathbf{k}}) = \begin{pmatrix} k_0^2 \hat{\varepsilon}_{xx} - \hat{k}_y^2 - \hat{k}_z^2 & k_0^2 \hat{\varepsilon}_{xy} + \hat{k}_x \hat{k}_y & k_0^2 \hat{\varepsilon}_{xz} + \hat{k}_x \hat{k}_z \\ k_0^2 \hat{\varepsilon}_{yx} + \hat{k}_y \hat{k}_x & k_0^2 \hat{\varepsilon}_{yy} - \hat{k}_z^2 - \hat{k}_x^2 & k_0^2 \hat{\varepsilon}_{yz} + \hat{k}_y \hat{k}_z \\ k_0^2 \hat{\varepsilon}_{zx} + \hat{k}_z \hat{k}_x & k_0^2 \hat{\varepsilon}_{zy} + \hat{k}_z \hat{k}_y & k_0^2 \hat{\varepsilon}_{zz} - \hat{k}_x^2 - \hat{k}_y^2 \end{pmatrix}$$

Homogenní systém lineárních rovnic má netriviální řešení pro vlnové vektory $\hat{\mathbf{k}}_\nu$ takové, že platí

$$\det(\hat{W}(\omega, \hat{\mathbf{k}}_\nu)) = 0$$

Pro každý směr daný směrovými vektory $\boldsymbol{\nu}$ a $\boldsymbol{\kappa}$ existují dva vlnové vektory (módy šíření)

$$\hat{\mathbf{k}}_\nu = \mathbf{k}_{r,\nu} \boldsymbol{\nu} + i \mathbf{k}_{i,\nu} \boldsymbol{\kappa} \quad \nu = 1, 2$$

V případě, že $\hat{\mathbf{k}}_\nu$ je ryze reálné \Rightarrow

$$\hat{W}(\omega, \mathbf{k}_{r,\nu}) = \hat{W}^\dagger(\omega, \mathbf{k}_{r,\nu}) \quad \Rightarrow \quad \hat{\varepsilon}(\omega, \mathbf{k}_{r,\nu}) = \hat{\varepsilon}^\dagger(\omega, \mathbf{k}_{r,\nu})$$

Každému módu šíření potom můžeme definovat jednotkový polarizační vektor vyhovující rovnici

$$\hat{W}(\hat{\mathbf{k}}_\nu) \hat{\mathbf{p}}_\nu = 0 \quad \hat{\mathbf{p}}_\nu \hat{\mathbf{p}}_\nu^* = 1$$

Řešení vlnové rovnice

Intenzita pokud se šíří v daném směru jednomódová vlna

$$I_\nu = |\hat{E}_\nu|^2 = \hat{E}_\nu \hat{E}_\nu^* = |\hat{E}_\nu|^2 = \hat{E}_\nu \hat{E}_\nu^*$$

V případě dvojného kořenu můžeme $\hat{k}_1 = \hat{k}_2$ lze provést ortogonalizaci

$$\hat{p}_1 \hat{p}_2^* = 0$$

tak aby platilo, že celková intenzita dvou módů je daná následujícím vztahem

$$I_{1+2} = I_1 + I_2 = |\hat{E}_1 + \hat{E}_2|^2$$

Pozor, tento vztah obecně neplatí! Problém je však komplikovanější. Nekonečná rovinná vlna je problematičká abstrakce.

Obsah

- 1 Řešení vlnové rovnice
- 2 Homogenní vlny v anizotropním prostředí bez prostorové disperze**
- 3 Homogenní vlny v izotropním prostředí bez optické aktivity
- 4 Homogenní vlny v izotropním prostředí s optickou aktivitou
- 5 Nehomogenní vlny v izotropním prostředí bez optické aktivity
- 6 Nehomogenní vlny v izotropním prostředí s optickou aktivitou
- 7 Závěr

Homogenní vlny v anizotropním prostředí bez prostorové disperze

Zvolíme směr šíření homogenní vlny podél osy z : $\boldsymbol{\nu} = \boldsymbol{\kappa} \equiv (0, 0, 1)$

$$\hat{\mathbf{k}}_{\nu} = \hat{k}_{\nu} \boldsymbol{\nu} = (0, 0, \hat{k}_{\nu}) = (0, 0, k_{r,\nu} + i k_{i,\nu}) = k_0(0, 0, \hat{n}_{\nu}),$$

Matice vlnové rovnice

$$\hat{\mathbf{W}}(\omega, \hat{\mathbf{k}}_{\nu}) = k_0^2 \begin{pmatrix} \hat{\epsilon}_{xx} - \hat{n}_{\nu}^2 & \hat{\epsilon}_{xy} & \hat{\epsilon}_{xz} \\ \hat{\epsilon}_{yx} & \hat{\epsilon}_{yy} - \hat{n}_{\nu}^2 & \hat{\epsilon}_{yz} \\ \hat{\epsilon}_{zx} & \hat{\epsilon}_{zy} & \hat{\epsilon}_{zz} \end{pmatrix}$$

Determinant vede k bikvadratické rovnici

$$\det(\hat{\mathbf{W}}(\omega, \hat{\mathbf{k}}_{\nu})) = \hat{a} \hat{n}_{\nu}^4 + \hat{b} \hat{n}_{\nu}^2 + \hat{c} = 0$$

s koeficienty

$$\hat{a} = \hat{\epsilon}_{zz}$$

$$\hat{b} = \hat{\epsilon}_{yz}\hat{\epsilon}_{zy} + \hat{\epsilon}_{xz}\hat{\epsilon}_{zx} - \hat{\epsilon}_{xx}\hat{\epsilon}_{zz} - \hat{\epsilon}_{zz}\hat{\epsilon}_{yy}$$

$$\hat{c} = \hat{\epsilon}_{xx}\hat{\epsilon}_{yy}\hat{\epsilon}_{zz} + \hat{\epsilon}_{xy}\hat{\epsilon}_{yz}\hat{\epsilon}_{zx} + \hat{\epsilon}_{yx}\hat{\epsilon}_{zy}\hat{\epsilon}_{xz} - \hat{\epsilon}_{xx}\hat{\epsilon}_{yz}\hat{\epsilon}_{zy} - \hat{\epsilon}_{yy}\hat{\epsilon}_{zx}\hat{\epsilon}_{xz} - \hat{\epsilon}_{zz}\hat{\epsilon}_{yx}\hat{\epsilon}_{xy}$$

vede ke dvěma kořenům

$$\hat{n}_{\nu} = \sqrt{\frac{-\hat{b} \pm \sqrt{\hat{b}^2 - 4\hat{a}\hat{c}}}{2\hat{a}}}, \quad \nu = 1, 2$$

Homogenní vlny v anizotropním prostředí bez prostorové disperze

Pokud nám vyjdou dva nezávislé kořeny, tak každému řešení odpovídá homogenní rovinná vlna s vlnovým vektorem $\hat{\mathbf{k}}_\nu = k_0 \hat{\mathbf{n}}_\nu(0, 0, 1)$ a jednotkovým vektorem polarizace $\hat{\mathbf{p}}_\nu$ splňující rovnice

$$\begin{pmatrix} \hat{\epsilon}_{xx} - \hat{n}_\nu^2 & \hat{\epsilon}_{xy} & \hat{\epsilon}_{xz} \\ \hat{\epsilon}_{yx} & \hat{\epsilon}_{yy} - \hat{n}_\nu^2 & \hat{\epsilon}_{yz} \\ \hat{\epsilon}_{zx} & \hat{\epsilon}_{zy} & \hat{\epsilon}_{zz} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \hat{p}_{x,\nu} \\ \hat{p}_{y,\nu} \\ \hat{p}_{z,\nu} \end{pmatrix} = 0 \quad |\hat{p}_{x,\nu}|^2 + |\hat{p}_{y,\nu}|^2 + |\hat{p}_{z,\nu}|^2 = 1$$

V případě anizotropních médií existuje jeden nebo dva směry, kdy obdržíme dvojný kořen, jinak řečeno pro tyto směry platí $\hat{b}^2 - 4\hat{a}\hat{c} = 0$. V tomto případě polarizační vektory jsou určeny nejednoznačně, což nám ale umožňuje přidat ještě podmínku ortogonality

$$\hat{p}_{x,1}\hat{p}_{x,2}^* + \hat{p}_{y,1}\hat{p}_{y,2}^* + \hat{p}_{z,1}\hat{p}_{z,2}^* = 0.$$

Tyto dvojné kořeny odpovídají vlnám šířícím se podél optických os, kdy index lomu nezávisí na polarizačním vektoru.

- jednoosá – fixní optická osa totožné s hlavní osou
- orthorhombická – dvě fixní optické osy na spojnici mezi dvěma hlavními osy
- monoklinická a triklinická – dvě pohyblivé optické osy

Obsah

- 1 Řešení vlnové rovnice
- 2 Homogenní vlny v anizotropním prostředí bez prostorové disperze
- 3 Homogenní vlny v izotropním prostředí bez optické aktivity**
- 4 Homogenní vlny v izotropním prostředí s optickou aktivitou
- 5 Nehomogenní vlny v izotropním prostředí bez optické aktivity
- 6 Nehomogenní vlny v izotropním prostředí s optickou aktivitou
- 7 Závěr

Homogenní vlny v izotropním prostředí bez optické aktivity

Dielektrický tenzor

$$\hat{\boldsymbol{\epsilon}}(\omega) = \hat{\epsilon}(\omega)\mathbf{1}$$

Matice vlnové rovnice

$$\hat{\mathbf{W}}(\omega, \hat{\mathbf{k}}_\nu) = k_0^2 \begin{pmatrix} \hat{\epsilon} - \hat{n}_\nu^2 & 0 & 0 \\ 0 & \hat{\epsilon} - \hat{n}_\nu^2 & 0 \\ 0 & 0 & \hat{\epsilon} \end{pmatrix}$$

$$\det(\hat{\mathbf{W}}(\omega, \hat{\mathbf{k}}_\nu)) = k_0^2 (\hat{\epsilon} - \hat{n}_\nu^2)^2 \hat{\epsilon} = 0$$

což vede k dvojnému kořenu $\hat{n}_{1,2} = \sqrt{\hat{\epsilon}}$ a dvěma vlnovým vektorům:

$$\hat{\mathbf{k}}_{1,2} = k_0 (0, 0, \sqrt{\hat{\epsilon}})$$

a dvojici ortogonálních polarizačních vektorů v rovině xy :

$$\hat{\mathbf{p}}_1 = (1, 0, 0) \quad \hat{\mathbf{p}}_2 = (0, 1, 0) \quad \text{nebo} \quad \hat{\mathbf{p}}_1 = \frac{1}{\sqrt{2}} (1, 1, 0) \quad \hat{\mathbf{p}}_2 = \frac{1}{\sqrt{2}} (1, -1, 0)$$

$$\text{nebo} \quad \hat{\mathbf{p}}_1 = \frac{1}{\sqrt{2}} (1, i, 0) \quad \hat{\mathbf{p}}_2 = \frac{1}{\sqrt{2}} (1, -i, 0)$$

Optické konstanty (**optické funkce** $\hat{n}(\omega) = \sqrt{\hat{\epsilon}(\omega)}$) lze chápat jako reprezentaci dielektrické odezvy. Lze definovat tři základní vlastnosti dielektrické odezvy.

Obsah

- 1 Řešení vlnové rovnice
- 2 Homogenní vlny v anizotropním prostředí bez prostorové disperze
- 3 Homogenní vlny v izotropním prostředí bez optické aktivity
- 4 Homogenní vlny v izotropním prostředí s optickou aktivitou**
- 5 Nehomogenní vlny v izotropním prostředí bez optické aktivity
- 6 Nehomogenní vlny v izotropním prostředí s optickou aktivitou
- 7 Závěr

Homogenní vlny v izotropním prostředí s optickou aktivitou

$$\hat{\epsilon}(\omega, \boldsymbol{\nu}) = \begin{pmatrix} 1 + \hat{\chi}(\omega) - \tau(\omega)\nu_x^2 & i\hat{\theta}(\omega)\nu_z - \tau(\omega)\nu_x\nu_y & -i\hat{\theta}(\omega)\nu_y - \tau(\omega)\nu_x\nu_z \\ -i\hat{\theta}(\omega)\nu_z - \tau(\omega)\nu_x\nu_y & 1 + \hat{\chi}(\omega) - \tau(\omega)\nu_y^2 & i\hat{\theta}(\omega)\nu_x - \tau(\omega)\nu_y\nu_z \\ i\hat{\theta}(\omega)\nu_y - \tau(\omega)\nu_x\nu_z & -i\hat{\theta}(\omega)\nu_x - \tau(\omega)\nu_y\nu_z & 1 + \hat{\chi}(\omega) - \tau(\omega)\nu_z^2 \end{pmatrix}$$

Tento tenzor je invariantní vzhledem k libovolné rotaci. Zvolíme si směr šíření podél osy z , tj. $\boldsymbol{\nu} = (0, 0, 1)$, matice vlnové rovnice má následující formu:

$$\hat{\mathbf{W}}(\omega, \hat{\mathbf{k}}_\nu) = k_0^2 \begin{pmatrix} \hat{\epsilon}_T - \hat{n}_\nu^2 & i\hat{\theta} & 0 \\ -i\hat{\theta} & \hat{\epsilon}_T - \hat{n}_\nu^2 & 0 \\ 0 & 0 & \hat{\epsilon}_L \end{pmatrix}$$

kde $\hat{\epsilon}_T(\omega) = 1 + \hat{\chi}(\omega)$ a $\hat{\epsilon}_L(\omega) = 1 + \hat{\chi}(\omega) - \tau(\omega)$ odpovídají transverzální a longitudinální komponentě dielektrického tenzoru.

$$\det(\hat{\mathbf{W}}(\omega, \hat{\mathbf{k}}_\nu)) = k_0^2 \hat{\epsilon}_L (\hat{n}_\nu^4 - 2\hat{\epsilon}_T \hat{n}_\nu^2 + \hat{\epsilon}_T^2 - \hat{\theta}^2) = 0$$

Existují dva módy šíření odpovídající dvěma různým indexům lomu

$$\hat{n}_1 = \sqrt{\hat{\epsilon}_T + \hat{\theta}} \quad \text{a} \quad \hat{n}_2 = \sqrt{\hat{\epsilon}_T - \hat{\theta}}$$

Homogenní vlny v izotropním prostředí s optickou aktivitou

Lze ukázat, že tyto módy šíření odpovídají pravotočivé a levotočivé kruhově polarizovaným vlnám šířící se různou fázovou rychlostí:

$$\hat{\mathbf{k}}_1 = k_0 \left(0, 0, \sqrt{\hat{\varepsilon}_T + \hat{\theta}} \right)$$

$$\hat{\mathbf{p}}_1 = \frac{1}{\sqrt{2}}(1, i, 0)$$

$$\hat{\mathbf{k}}_2 = k_0 \left(0, 0, \sqrt{\hat{\varepsilon}_T - \hat{\theta}} \right)$$

$$\hat{\mathbf{p}}_2 = \frac{1}{\sqrt{2}}(1, -i, 0)$$

Je vidět, že výsledek v případě homogenní vlny nezávisí na longitudinální komponentě dielektrického tenzoru $\hat{\varepsilon}_L(\omega)$ (spektrální funkci $\hat{\tau}(\omega)$), ale pouze na jeho transverzální komponentě $\hat{\varepsilon}_T(\omega)$ (spektrální funkci $\hat{\chi}(\omega)$) a antisymetrické komponentě $\hat{\theta}(\omega)$. Je tedy zřejmé, že v případě homogenních vln v opticky aktivních izotropních prostředí lineární dielektrická odezva může být reprezentována dvěma spektrálními funkcemi optických konstant odpovídající pravotočivé a levotočivé vlně:

$$\hat{n}_r(\omega) = \sqrt{\hat{\varepsilon}_T(\omega) + \hat{\theta}(\omega)} \quad \text{a} \quad \hat{n}_l(\omega) = \sqrt{\hat{\varepsilon}_T(\omega) - \hat{\theta}(\omega)}$$

Pokud nezávislost dielektrické odezvy na velikosti vlnového vektoru bereme jako aproximaci, tak pro tyto funkce striktně řečeno neplatí Kramers–Kronigovy relace ani sumační pravidla.

Obsah

- 1 Řešení vlnové rovnice
- 2 Homogenní vlny v anizotropním prostředí bez prostorové disperze
- 3 Homogenní vlny v izotropním prostředí bez optické aktivity
- 4 Homogenní vlny v izotropním prostředí s optickou aktivitou
- 5 Nehomogenní vlny v izotropním prostředí bez optické aktivity**
- 6 Nehomogenní vlny v izotropním prostředí s optickou aktivitou
- 7 Závěr

Nehomogenní vlny v izotropním prostředí bez optické aktivity

Souřadný systém zvolíme následovně

$$\hat{\mathbf{k}}_\nu = k_0(\sin \theta_0, 0, \hat{n}_{z,\nu})$$

Matice vlnové rovnice

$$\hat{\mathbf{W}}(\omega, \hat{\mathbf{k}}_\nu) = k_0^2 \begin{pmatrix} \hat{\varepsilon} - \hat{n}_{z,\nu}^2 & 0 & \hat{n}_{z,\nu} \sin \theta_0 \\ 0 & \hat{\varepsilon} - \sin^2 \theta_0 - \hat{n}_{z,\nu}^2 & 0 \\ \hat{n}_{z,\nu} \sin \theta_0 & 0 & \hat{\varepsilon} - \sin^2 \theta_0 \end{pmatrix}$$

Determinant opět vede k bikvadratické rovnici

$$\det(\hat{\mathbf{W}}(\omega, \hat{\mathbf{k}}_\nu)) = \hat{n}_\nu^4 + \hat{b} \hat{n}_\nu^2 + \hat{c} = 0$$

s koeficienty

$$\hat{b} = -2(\hat{\varepsilon} - \sin^2 \theta_0)$$

$$\hat{c} = (\hat{\varepsilon} - \sin^2 \theta_0)^2$$

Protože platí $\hat{b}^2 - 4\hat{c} = 0$ obdržíme dvojný kořen

$$\hat{n}_{z,\nu} = \sqrt{\hat{\varepsilon} - \sin^2 \theta_0}$$

Nehomogenní vlny v izotropním prostředí bez optické aktivity

Tento dvojný kořen odpovídá vlnovému vektoru v kladném směru osy z

$$\hat{\mathbf{k}}_\nu = k_0 \left(\sin \theta_0, 0, \sqrt{\hat{\epsilon} - \sin^2 \theta_0} \right) = k_0 \hat{n} \left(\sin \hat{\theta}, 0, \cos \hat{\theta} \right)$$

kde index lomu \hat{n} je totožný s indexem definovaným pro případ homogenní vlny

$$\hat{n} = \sqrt{\hat{\epsilon}}$$

a úhel $\hat{\theta}$ je komplexní úhel, který je dán **Snellovým zákonem**

$$\sin \theta_0 = \hat{n} \sin \hat{\theta}$$

Polarizační vektory jsou určeny nejednoznačně.

Kvůli jednoduchosti zápisu je však výhodné je zvolit tak, že jeden vektor bude paralelní k rovině dopadu xz (německy parallel) a druhý leží na ose y , tedy kolmý na rovinu dopadu (německy senkrecht). V tomto případě index ν rozlišující polarizace nabývá hodnot „p“ a „s“, tj.

$$\hat{\mathbf{p}}_p = \frac{1}{\sqrt{1 + \frac{\sin^2 \theta_0}{\hat{\epsilon} - \sin^2 \theta_0}}} \left(1, 0, -\frac{\sin \theta_0}{\sqrt{\hat{\epsilon} - \sin^2 \theta_0}} \right) = (\cos \hat{\theta}, 0, -\sin \hat{\theta}), \quad \hat{\mathbf{p}}_s = (0, 1, 0)$$

Nehomogenní vlny v izotropním prostředí bez optické aktivity

- Oba polarizační vektory reprezentují lineárně polarizované světlo.
- Polarizační vektor s-vlny reprezentuje lineárně polarizovanou vlnu, kde se vektor $\mathbf{E}_s(t, \mathbf{r})$ s časem pohybuje po přímce podél osy y .
- Polarizační vektor p-vlny reprezentuje lineárně polarizovanou vlnu, kde se vektor $\mathbf{E}_p(t, \mathbf{r})$ s časem pohybuje po elipse v rovině xz (x -ová a z -ová složka vektoru polarizace $\hat{\mathbf{p}}_p$ má jinou komplexní fázi).

To znamená, že zatímco s-vlna polarizuje nabitě částice hmotného prostředí čistě transverzálně, p-vlna kromě transverzální složky obsahuje též longitudinální složku polarizace. Longitudinální složka samozřejmě vymizí, když prostředí je neabsorbující, v tom případě se prostředím šíří homogenní vlna i v případě nekolmého úhlu dopadu.

Obsah

- 1 Řešení vlnové rovnice
- 2 Homogenní vlny v anizotropním prostředí bez prostorové disperze
- 3 Homogenní vlny v izotropním prostředí bez optické aktivity
- 4 Homogenní vlny v izotropním prostředí s optickou aktivitou
- 5 Nehomogenní vlny v izotropním prostředí bez optické aktivity
- 6 Nehomogenní vlny v izotropním prostředí s optickou aktivitou**
- 7 Závěr

Nehomogenní vlny v izotropním prostředí s optickou aktivitou

V případě **izotropního prostředí s optickou aktivitou** nelze úlohu řešit analyticky. Matice vlnové rovnice

$$\hat{\mathbf{W}}(\omega, \hat{\mathbf{k}}_\nu) = k_0^2 \begin{pmatrix} \hat{\varepsilon}_T + \nu_x^2 \hat{\tau} - \hat{n}_{z,\nu}^2 & \nu_z \hat{\theta} & \nu_x \nu_z \hat{\tau} + \hat{n}_{z,\nu} \sin \theta_0 \\ -\nu_z \hat{\theta} & \hat{\varepsilon}_T - \sin^2 \theta_0 - \hat{n}_{z,\nu}^2 & \nu_x \hat{\theta} \\ \nu_x \nu_z \hat{\tau} + \hat{n}_{z,\nu} \sin \theta_0 & -\nu_x \hat{\theta} & \hat{\varepsilon}_T + \nu_z^2 \hat{\tau} - \sin^2 \theta_0 \end{pmatrix}$$

Směrový vektor imaginární části vlnového vektoru: $\boldsymbol{\kappa} = (0, 0, 1)$.

Nenulové komponenty směrového vektoru $\boldsymbol{\nu} = (\nu_x, 0, \nu_z)$:

$$\nu_x = \frac{\sin \theta_0}{\sqrt{\sin^2 \theta_0 + n_{z,\nu}^2}} \quad \nu_z = \frac{n_{z,\nu}}{\sqrt{\sin^2 \theta_0 + n_{z,\nu}^2}}$$

závisí na reálné části z -ové komponenty indexu lomu $n_{z,\nu}$, která při daném úhlu dopadu závisí na frekvenci ω polarizaci ν , tj. $n_{z,\nu}(\omega)$.

Pomocí vhodné numerické metody najdeme dvojici komplexních indexů lomu $\hat{n}_{z,\nu}$, pro které platí $n_{z,\nu} \geq 0$ a odpovídající polarizační vektory.

Nehomogenní vlny v izotropním prostředí s optickou aktivitou

Abychom si ukázali jak řešení vypadá, je možné otočit souřadný systém tak, aby osa z byla podél směrového vektoru $\boldsymbol{\nu} = (0, 0, 1)$, respektive podél reálné části vlnového vektoru $\hat{\mathbf{k}}_r$, tj.

$$\hat{\mathbf{k}} = k_r \boldsymbol{\nu} + ik_i \boldsymbol{\kappa} = k_0(iu, 0, \hat{n}_{z,\nu})$$

kde u je kolmá komponenta imaginární části vlnového vektoru na směrový vektor, která není známá před vyřešení vlnové rovnice a musíme ji chápat jako parametr řešení vlnové rovnice.

Malice vlnové rovnice v tomto případě vypadá následovně

$$\hat{\mathbf{W}}(\omega, \hat{\mathbf{k}}_\nu) = k_0^2 \begin{pmatrix} \hat{\varepsilon}_T - \hat{n}_{z,\nu}^2 & \hat{\theta} & iu\hat{n}_{z,\nu} \\ -\hat{\theta} & \hat{\varepsilon}_T + u^2 - \hat{n}_{z,\nu}^2 & 0 \\ iu\hat{n}_{z,\nu} & 0 & \hat{\varepsilon}_L + u^2 \end{pmatrix}.$$

Řešení opět vede na bikvadratickou rovnici s koeficienty

$$\hat{a} = \hat{\varepsilon}_L$$

$$\hat{b} = -2\hat{\varepsilon}_T(\hat{\varepsilon}_L + u^2) - (\hat{\varepsilon}_L - \hat{\varepsilon}_T)u^2$$

$$\hat{c} = (\hat{\varepsilon}_L + u^2) \left[\hat{\varepsilon}_T(\hat{\varepsilon}_T + u^2) + \hat{\theta}^2 \right]$$

Nehomogenní vlny v izotropním prostředí s optickou aktivitou

Na počátku řešení známe úhel dopadu z vnějšího prostředí θ_0 a dielektrický tenzor prostředí, protože ten nezávisí u izotropního materiálu na směru. Neznáme, ale parametr u , který musíme iterativně určit z rovnice

$$u = \frac{k_{z,\nu} \sin \theta_0}{\sqrt{n_{z,\nu}^2 - \sin^2 \theta_0}} .$$

Tedy v prvním kroku, předpokládáme homogenní vlnu $u = 0$, spočítáme pro zvolený kořen optické konstanty $\hat{n}_{z,\nu} = n_{z,\nu} + ik_{z,\nu}$, z kterých v druhém kroku určíme pomocí předchozí rovnice hodnotu u . Postup poté opakujeme, tak dlouho, až získáme konečnou hodnotu optických konstant a parametru u .

Nehomogenní vlny v izotropním prostředí s optickou aktivitou

Potom pro vlnové a polarizační vektory platí

$$\hat{\mathbf{k}}_\nu = k_0(iu, 0, \hat{n}_{z,\nu})$$

a

$$\hat{\mathbf{p}}_\nu = C_\nu \left(1, \frac{\hat{\theta}}{\hat{\epsilon}_T + u^2 - \hat{n}_{z,\nu}^2}, \frac{-iu\hat{n}_{z,\nu}}{\hat{\epsilon}_L + u^2} \right)$$

kde C_ν je normalizační konstanta. Je vidět, že vlnové vektory, a potažmo i polarizační vektory, budou záviset nejenom na transversální komponentě dielektrického tenzoru $\hat{\epsilon}_T$, ale i na jeho longitudinální části $\hat{\epsilon}_L$.

- Je tedy zřejmé, že spektrální funkce optických konstant získané pro pravotočivou a levotočivou vlnu v homogenním případě, nebudou totožné s indexy lomu, které obdržíme v případě nehomogenní vlny.
- Tedy tyto dvě spektrální funkce nemohou být úplným popisem izotropního prostředí vykazující optickou aktivitu. Jinými slovy, i když jsme definovali dielektrickou odezvu nezávislou na imaginární části vlnového vektoru, tj na směru nehomogenity vlny, skrze longitudinální komponentu $\hat{\epsilon}_L$ dielektrická odezva závisí na směru nehomogenity vlny.
- Navíc je zřejmé, že polarizační vektory reprezentují obecně neortogonální elipticky polarizované vlny a ne kruhově polarizované vlny jako v případě homogenní vlny.

Obsah

- 1 Řešení vlnové rovnice
- 2 Homogenní vlny v anizotropním prostředí bez prostorové disperze
- 3 Homogenní vlny v izotropním prostředí bez optické aktivity
- 4 Homogenní vlny v izotropním prostředí s optickou aktivitou
- 5 Nehomogenní vlny v izotropním prostředí bez optické aktivity
- 6 Nehomogenní vlny v izotropním prostředí s optickou aktivitou
- 7 Závěr

Závěr

- Řešení vlnové je v obecném případě numerický problém, i když známe analytické vyjádření odezvového tenzoru v závislosti na frekvenci a vlnovém vektoru.
- Analytické řešení je možné jen za určitých podmínek.
- Optické funkce jako reprezentace dielektrické odezvy mají smysl pouze pro izotropní prostředí bez prostorové disperze (optické aktivity).
- Homogenní vlny v izotropním prostředí budí pouze transverzální složku dielektrické odezvy. Nehomogenní vlny budí i longitudinální komponentu dielektrické odezvy.